

מטבול יום ורש"י פירש דלהבי איצטריך למימר למדנו שלישי מן התורה דלא תימא דיו אבל השתא דלמדנו מן התורה לא אמרינן דיו משום דמיפרך קל וחומר.

הואיל ודריש ר' עקיבא יטמא יטמא - אית ליה דמשקין מטמאין אחרים דאורייתא, אבל ר' יוסי לא סבירא ליה טומאת משקין לטמא אחרים דאורייתא, ולא דריש יטמא יטמא.

בשלמא ר' יוסי לא סבר ליה כר' עקיבא - דשני עושה שלישי בחולין.

דתניא אמר ר' יוסי מניין לרביעי בקודש שפסול ודין הוא מה מחוסר כפורים שמוותר בתרומה - כדילפינן ביבמות פרק הערל (עד, ב) מקראי, טבל ועלה - אוכל במעשר, העריב שמשו - אוכל בתרומה, כדכתיב ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים אסור בקודש כדילף התם מוכפר עליה הבהן וטהרה - מכלל שהיא טמאה עד עכשיו.

שלישי שפסול בתרומה - לרבנן דפליגי אדר' עקיבא, ונפקא לן בקל וחומר מטבול יום: ומה טבול יום דמותר בחולין - אסור בתרומה, שני שפסול בחולין - אינו דין שיעשה שלישי בתרומה, במסכת סוטה, בפרק כשם שהמים בודקין ובקודש דין הוא שיעשה בה רביעי מקל וחומר ממחוסר כפורים.

ולמדנו שלישי בקודש מן התורה - ודלא תימא דיו לבא מן הדין להיות כנדון: מה תרומה עושה שלישי ותו לא - אף זה קודש יעשה שלישי ותו לא, דמשום שלישי לא איצטריך לן קל וחומר, דמן התורה למדנו שלישי, וכי אתא קל וחומר - לרביעי הוא דאתא, דקיימא לן בבבא קמא פרק שני /ביצד הרגל/ (כה, א) דהיכא דמיפרך קל וחומר - לא אמרינן דיו.